

Beste kollegas en studente

Die besluit van die Raad van die Universiteit Stellenbosch (US) op 16 September 2024 om die Wilgenhof-koshuis in sy huidige formaat te sluit en dit in 2026 met 'n herskepte manskoshuis te vervang, was nie onproblematies nie – soos julle die afgelope week uit die oorvloed mediaberigte oor die saak kon aflei.

Ek is terdeë bewus van die positiewe reaksie wat die Raad se besluit by 'n groot gedeelte van ons Universiteitsgemeenskap ontlok het. Dit is as 'n wesentlike stap deur die Universiteit beskou om met onaanvaarbare praktyke van die verlede te breek. Net om deur 'n Universiteitsverklaring 'n paar weke later gevolg te word waarin 'n buitewerkskikking met die Vereniging vir die Bevordering van Wilgenhof-inwoners (AWIR) aangekondig is – iets wat in sommige kringe as 'n ongedaanmaking van die besluit van die Raad van 16 September 2024 beskou word – met die verstaanbare teleurstelling en ongelooftelike gevolge het.

Waarom hierdie ommekeer? Het ons ons verbondenheid daartoe verbreek om die US in die verwelkomende plek te omskep waarna ons almal streef?

Dit is nou algemeen bekend dat die besluit om Wilgenhof te sluit, onmiddellik deur twee belanghebbende groepe, die AWIR en die Wilgenhof-bond (of Wilgenhof-alumnivereniging), betwis is en dat hulle op uiteenlopende gronde uitkoms by die Kaapse hooggeregshof gesoek het.

AWIR het 'n onmiddellike interdik gevra om die sluiting van Wilgenhof te stop op grond daarvan dat die huidige studente wat in die koshuis woon, die meeste sal ly indien Wilgenhof gesluit word (met verwysing na hulle moontlike plasing elders in studenteverblyf, die waargenome onsekerhede en gevolge daarvan, ensovoorts).

AWIR het as 'n tweede stap ook die hof genader om die verslag van die Wilgenhof-paneel te hersien. Die Wilgenhof-bond die hof ook versoek om 'n aansoek te oorweeg om die verslag van die Wilgenhof-paneel te hersien met die doel om dit tersyde te stel.

Die aansoeke om 'n hersiening van die paneel se verslag is uiteraard lang en moeisame prosesse wat maande (indien nie jare nie) kan neem om op te los. Die aansoek om 'n interdik was egter van onmiddellike belang vir die Universiteit aangesien 'n deskundige regsmeening aangedui het dat daar 'n wesentlike kans was dat die aansoek deur AWIR toegestaan sou word. Dit sou beteken het dat die Raad se besluit om Wilgenhof te sluit tot 'n stilstand sou kom, met al die implikasies daarvan vir institusionele transformasie.

Daarom het die Universiteitsraad en die Rektoraat gekies om 'n onderhandelde skikking met AWIR te bereik wat die Universiteit in staat sou stel om met die herskeppings- en

vernuwingsproses van Wilgenhof voort te gaan – al is dit in 'n gewysigde vorm. (Sien die [verklaring](#) oor die skikkingsooreenkoms [hier](#).)

Dit is nie die ideaal nie, maar ons kan nou met die prosesse voortgaan om die betekenisvolle transformasie van Wilgenhof volgens inklusiewe uitnemendheid te bewerkstellig.

Ongelukkig is die vertroulike onderhandelinge, asook die skikking wat ons met AWIR oor Wilgenhof bereik het in ons poging om by ons doelgerigte en doelbewuste saak van transformasie te bly, nie goed deur die bestuurskomitee van die Komitee vir die Institusionele Reaksie op die [Khampepel] Kommissie se verslag (CIRCoRe) ontvang nie. Hulle het die proses as 'n minagting van die bedagsaamheid, energie en tyd gesien wat die CIRCoRe-bestuur en sy spanne aan die aanbevelings van die Khampepe-kommissie gewy het.

Die leiers van die werkstrome het ongelukkig besluit om hulle aan die formele aktiwiteite van CIRCoRe te onttrek (klik [hier](#) vir die verklaring). Hulle bly verbind tot ons institusionele transformasiepogings en sal verseker dat die vooruitgang wat deur die onderskeie werkstrome gemaak is, behoue bly en in ons transformasiedenke vorentoe ingebed word. Die CIRCoRe-bestuur werk tans aan 'n beëindigingsplan van die komitee se aktiwiteite wat die seepgladde vloei of oorname van inisiatiewe na die formele transformasiestrukture van die Universiteit moontlik sal maak namate die projek tot 'n einde kom.

As projekeienaar van hierdie gebeurlikheidsinisiatief om die opvallende sake aan te spreek wat deur die Khampepe-kommissie uitgelig is, is ek my innige dank aan die werkstroomleiers en hulle toegewyde spanne verskuldig vir hulle beduidende bydrae tot dusver tot ons wye transformasie-imperatiewe.

Ons transformasiereis is beslis nie perfek nie en alles behalwe maklik. Ons het ver pad gekom en het ongetwyfeld nog 'n paar opdraandes om te oorkom. Maar ons kan deur ons gesamentlike pogings en gedeelde passie die toekomstige Universiteit Stellenbosch lewer wat ons wil hê.

Saam vorentoe.

Prof Wim de Villiers

Rektor en Visekanselier